

[Inger Harms]

Det forslag, vi behandler her i dag, og som er forligsstof, skal ses i sammenhæng med de lovforslag om efterløn, der blev forhandlet i sidste uge, og hvorefter man overfører et beløb på 300 mill. kr. til Arbejdsgivernes Elevrefusion. Den del ser vi gerne nærmere på; vi er spændt på, hvad de andre partier siger.

Med disse bemærkninger er vi villige til at se nærmere på forslaget i udvalget.

Lawaetz (FP):

I befolkningens øjne og vel ikke mindst i fremskridtspartiets laver vi en masse overflødige love, men her er efter min opfattelse en nyttig lov.

Hr. Dyremose var så elskværdig at give forhistorien og brugte vist udtrykket, at han tværede rundt i det hele. Nu er det ikke for at tage noget af æren, men hvis han læser alle de grønne bøger, vil han se, at jeg sådan set var den første, der nævnte dette. Og vi var ikke spor uenige; arbejdsministeren var ikke engang uenig med os. Det var smadderpraktisk, det, man indførte dengang. Derfor må der nu være ros til arbejdsministeren, fordi han har været konsekvent og lavet noget, der er mere fornuftigt, for det er absolut en forenkling, vi snakker om.

Når vi så har rost det, er der en række spørgsmål, vi måske skal se lidt kritisk på enten her eller i udvalgene. Det er tilsyneladende en række bemyndigelser til tre forskellige ministre. Det kan gøre, at jeg bliver en smule nervøs, navnlig når der er hele tre, men det er til en vis grad dækket ind af tidligere lovgivning. Der er dog nogle uklarheder. Vi må sikre os, at vi ikke ender i en eller anden samlet klump, som vi har svært ved at kontrollere, altså en slags arbejdsgiverafgift – et grimt ord. Sætningen et sted i bemærkningerne om, at eventuelle tab kan dækkes ind ved at udligne med de andre, er jeg knap så glad for, for så er det lige meget, om der er underskud i en af de fem, for så kan man bare hugge pengene et andet sted.

§ 9, stk. 1: Arbejdsgivere, der er omfattet af ATP-loven, indbetaler bidrag til dækning af fondens udgifter, herunder administrationsudgifter. ATP beregner bidraget. Det er noget, jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved. Er det en ny udgift, hr. arbejdsminister, man skal have for at administrere det?

Stk. 2: Bidragets størrelse fastsættes én gang årligt af arbejdsministeren. Altså en bemyndigelse. Hvad er det? Sammenholdt med bemærkningerne på side 7, hvor der står: Aftale mellem bestyrelsen for ATP og undervisnings-, social- og arbejdsministerierne om ensartet grundbeløb. Der taler man om, at de skal aftale det, og deri ligger en risiko, som vi ikke rigtig kan kontrollere.

Så taler man om et ensartet grundbeløb på 50 pct., som åbenbart skal dækkes af ordningerne.

Derudover skal staten betale noget med 11 mill. kr. om året til de årlige driftsudgifter. Her vil jeg godt bringe på bane, at det indtægtstab for staten på 350 mill. kr., der kommer, fordi kommunerne fritages for bidraget til arbejdsløshedsforsikringen, skal vi kigge lidt på, for både før og efter denne lov er det jo skatteyderne, der kommer til at betale. Men kan det indicere, at disse 350 mill. kr. skal hentes et andet sted, således at disse tre bemyndigelsesministre finder på at forhøje afgifterne langs af sted?

Man kan pege på som eksempel AER, Arbejdsgivernes Elevrefusion. Vi startede på 2 øre, fik så 5 øre, så 10 øre og så 14 øre. Hvis man ser på fru Inger Harms, så synes hun, det er helt fremragende, og at det skulle fordobles en gang til. Men det skal nok komme af sig selv, når vi et andet sted taler om at skaffe 18.000 flere lære- og praktikpladser. Men det bliver jeg nødt til at sætte et spørgsmålstejn ved. Hvor henter vi de penge fra? Det er vel ikke sådan, at de tre ministre har holdt et hyggeligt møde herom og sagt: nu skal vi tage nogle flere penge fra virksomhederne? Hvis det er sådan, bliver vi nødt til på det punkt at melde pas. Der sker nemlig det, at man stadig belaster virksomhederne med nye udgifter. Da vi for 8 dage siden diskuterede bidraget til efterløn, var det 890 kr. Hvis vi giver os til at regne på det i dag, er det allerede steget, hvis vi tager det beregningsgrundlag, der foreligger. Det er sådan noget, man glemmer at lægge mærke til. Efter mit regnestykke nærmer vi os nu 1.000 kr. og 1.023 kr. fra fagforeningsmedlemmerne, og hvad enten man nu kan lide det eller ej, så ligner det en belastning af en arbejdsplads på 2.000 kr.

I princippet er vi altså enige om, at det er et udmærket lovforslag, men vi vil forbehol-